

[Hilmar Baunsgaard.]

også nødt til at sige, at ingen i Danmark skal heller i fremtiden tage det alvorligt, når socialdemokratiet, venstre, fremskridtspartiet og andre partier i flertallet taler om de ulovlige nationale støtteordninger: disse partier har desværre vist, at de ikke er indstillet på at gøre alvorlige forsøg på at få forholdene ændret.

Så vil jeg også godt sige til regeringen, at det er en skuffelse, at den gang på gang deltager i de såkaldte topmøder og bruger tiden på at diskutere politiske drømmemål i stedet for at forlange de andre statslederes tilsagn om at ophøre med ulovligheder. Jeg er da igen meget enig med ministeren, når han i sin redegørelse — stadig i det skriftlige materiale side 2 — siger, at vi i øjeblikket må prioritere løsningen af de nationale problemer som arbejdsløshed og inflation højest. Men man må da også sige: er der noget der kunne hjælpe bedre, end at man kom bort fra den protektionisme, som ministeren et andet sted i sin redegørelse ikke mener findes? Ja men den findes jo. Alle de nationale støtteordninger er protektionisme, og det var det vi skulle bruge EF til at få afskaffet.

Jeg tror derfor, det er nødvendigt at gentage endnu en gang, at det der burde være den danske holdning er, at vi siger til de andre lande inden vi går videre: lad os så blive enige om at overholde det, vi har aftalt. Man kan også godt sige, at den gode nordiske leveregel, som Bjørnsson udtrykte det i holdningen: hvad du evner kast af i de nærmeste krav, synes ikke alene at være fremmed tankegang for de andre EF-lande, men også for den danske regering og for flertallet i markedsudvalget, og det beklager jeg meget.

I sin redegørelse siger ministeren, at den danske regerings syn på de kommende års udvikling i De europæiske Fællesskaber bygger på den grundtanke, at EF's fremtid står og falder med fremskridt i de konkrete samarbejdsområder. Igen er jeg enig. Men hvad er det vi skal søge for fremskridt? Er det ikke først og fremmest fremskridt i opretholdelse af de indgåede aftaler? Skal man ikke først og fremmest stræbe efter at få fremskridtene dér hvor man har klart formulerede aftaler som i dag ikke overholdes? Er det ikke der man skal søge fremskridte-

ne? Jeg er ked af at måtte sige det meget hårdt, men regeringen har i virkeligheden solgt sig selv og dansk markedspolitik på en overordentlig beklagelig måde ved ikke at benytte de andre landes ønske om en udvidelse som de direkte valg jo reelt betyder af samarbejdet til at få bevægelse, få fremskridt på de områder hvor samarbejdet er aftalt.

Regeringen trøster nu sig selv og sine tilhængere med de to forbehold om, at vi selv skal bestemme både dato og valgform til Europa-Parlamentet. Regeringen ved og vidste inden den sendte sin statsminister til topmødet, at disse forbehold intet er værd, fordi der allerede på forhånd er konstateret et flertal i folketinget, som ikke støtter regeringen i disse forhold.

Resultatet er derfor at den danske regering i realiteten forbeholdsløst har tilsluttet sig de syv landes krav om direkte valg fra 1978.

Jeg er ked af at sige det, men regeringens optræden er et klart eksempel på, hvordan man afskærer sig selv fra indflydelse. Danmark kom ikke i EF for at fraskrive sig indflydelse, vi gik med i Europasamarbejdet for at sikre os en medindflydelse på udviklingen i Europa. Indflydelse får man kun ved at have en holdning og kæmpe for denne holdning, når chancen er der.

Stetter (KF):

Den store del af befolkningen forholder sig ret lidenskabsløst til hele begrebet De europæiske Fællesskaber og alt, hvad det indebærer. Mange har den indstilling, at det er rimeligt og nødvendigt, at Danmark er medlem af EF. Det er ganske vist en positiv holdning, men på den anden side er denne holdning efter det konservative folkepartis opfattelse for lidt aktiv. Netop derfor hilser vi beslutningen om, at der inden for en overskuelig fremtid afholdes direkte valg til Europa-Parlamentet, velkommen; det kan stimulere interessen i befolkningen.

Af formandskabets foreløbige konklusioner fra Rommødet, som jeg i lighed med ministeren vil bygge mit indlæg på, kan vi læse, at der endnu er mange udestående problemer og vanskeligheder, der skal overvindes, før beslutningen om valget kan føres ud i livet. Der skal ikke herske tvivl om, at vort parti ønsker, at det direkte valg gen-